207

Nam mox vt viderent eam in tenebroſo
carcere diuino lumine circũfuſam ex diui=
na inſpiracõne ⁊ interiori mentis deuocõ=
ne ad veram fidem catholicã ſunt reducti
Nec mirum quia ipa teſte ꝓpheta dauid ē
illud celum ſtellatum quod diuina clemen
tia ymbri veris nubibus opuit qñ mentẽ
ipius donorum celeſtium affluentia reple=
uit vt exinde noſtris mentibus arefactis
ſtillicidia gracie irrorarent · ꝓpter qđ conue
nienter videtur figurata ꝑ illud ſignũ ce
leſte qđ aſtrologi vocant aquarium · Quod
quidem ſignum conſueuit depingi ĩ figura
puelle vtraqȝ manu aquas ex duplici ydria
effundentis vt ꝑ hoc deſignetur vt eius me
ritis ⁊ patrocinio habet corda noſtra ari=
da fluentis diuine gracie irrigare ⁊ virtu
tum germine fecundare · ¶ B · Terciũ ptȝ
per hoc ꝙ lumen diuine ſapientie in eius
mente triplicem effectum ſalutarem efficit
qui etiam adhuc in qualibet mente deuo=
ta ad hoc diſpoſita cauſari hanc virtutem
luminis diuinitus inſpirari · ¶ Primus fuit
ſue mentis ad deum continua eleuacõ · naȝ
lumen ſapientie ꝓpe habet mentem a rebȝ
inferioribus abſtrahere ⁊ ꝑ deſideriũ igni
tum in diuino amore ſuſpendere · ꝓpter qđ
ſicut aer clarus ⁊ perſpicuus faciliter illu=
ſtratur claritate ſolis · ſic mens eius ab omĩ
terrenitate depurata faciliter capiebat ĩ=
fluxum diuini luminis · vnde ꝓpter predi=
ctam mentis eleuacõnem conuenienť po=
terat dicere illud iob · vij · Suſpendium ele
git anima mea · quia mens ſua fuit iugiter
eleuata in limpida contẽplacõne diuine ꝑ
ſentie · et mortem oſſa mea · Oſſa nãqȝ que
ſunt fortia candida ⁊ medullarum dulcedi
nem intrinſecus conſeruantia apte intelli=
guntur ſuꝑiores vires anime que ſunt per
robur diuine gracie fortificate ⁊ ab omni
concupiſcẽtia rerum terreſtrium depurate ·
que ſole dulcorem diuine ſuauitatis fami=
liariter recipiunt ⁊ conſeruant · Hec enim
oſſa mortem ſpũalem eligunt qñ ab omni
concupiſcẽtia terrenorum ſe delectabiliter
auertunt vt intrinſecus guſtu diuine dulce=
dinis ſuauius ꝑfruantur · Et ꝓpter hunc fa
miliarem guſtum quibus vires predicte ſa=
porem diuine dulcedis ſuauius perfruantur
abſconſe recipiũt · ſcribitur in iob · iiij · Et qſi
furtiue ſuſcepit auris mea venas ſuſurrij eius
Et de iſta duplici et vitali morte qua mẽs
omnibus rebus creatis delectabiliter mo=
ritur vt ſuauitate preſentie liberius ꝑfrua
tur poteſt intelligi illud verbũ patriarche
iacob · En ecce letus moriar quia vidi faciẽ
tuam · ¶ Secundus fuit diuine claritatis
aſſimilacõ ⁊ ſue mentis in diuinã claritatẽ ꝑ
fecta transformacõ · ꝓpter qđ mẽs deuota
ſit ꝑ donũ ſapiẽtie in ſilitudinẽ diuine cla
ritatis trãſformata cõuenienter poteſt di=
ci illud qđ ſcribitur pſa · lxj · Induit me dñs
veſtimento ſalutis ⁊ indumẽto leticie circũ
dedit me ⁊ tanꝙ ſponſam decorauit me co
rona · Vbi eſt notabiliter aduertendum ꝙ
in verbis iſtis influxus diuini luminis tria
nomina ſortitur ad inſinuandum triplicẽ ꝓꝑe
tatem quã efficacia diuini luminis cauſat ĩ
mente deuota · ¶ Primo em̃ talis influxus
dicitur veſtimẽtum ſalutis ꝑ eo qđ eſt qdã
arra felicitatis ⁊ mentem rõnalem de eter=
na ſua ſalute certificat · ¶ Sȝ dicitur indumẽ
tum leticie quia ipſam mentẽ ꝑ internã ſe
curitatem in pleno gaudio ⁊ iugi leticia cõ
ſtituit iuxta illud ꝓuer · xv · Secura mẽs qſi
iuge cõuiuium · ¶ Sed tercõ dicitur corona ·
quia mentem deuotam in culmine regalis
et angelice claritatis cõſtituit · ¶ C · Ter
cius actus eſt mẽtis trãſformate cum ipſo
deo ꝑfectiſſima vnio · mens em̃ deuota cũ
ipſo deo tam intime vnitur ꝙ a diuino vo
lũtatis bñplacito ꝑ qđcũqȝ deſideriũ nunꝙ
diuellitur · vñ ꝓpť hãc intimã vnionẽ q̃ mẽs
diuino bñplacito inſeꝑabiliť iũgitur dicit do
minus · i · Chorin · vj · Qui adheret deo vnus
ſpũs ẽ · qđ nõ eſt ſic intelligẽdũ ꝙ ſpũs cre=
atus eẽncialiť refluat in diuine nature v=
nitatẽ vt quidã erronei dicere voluerunt
ſȝ pocius iſta vnio ĩtelligitur ⁊ completur per
verã ⁊ plenã cõformitatẽ deſiderij ⁊ amo
ris q̃ mens deo vnita nihil appetit niſi ꝑ=
fectã ꝯformitatẽ ſui deſiderij cũ diuino bñ
placito · vñ cũ mens deuota deo vnita ſic
voluptatur ĩ ꝑfecta ſuauitate tũc apte põt
dicere cũ ꝓpheta · Mihi adherere đo bonũ
eſt ponere in dño meo ſpẽ meã · Et iſti tres
actus quos lumẽ diuine pñtie ſingľariter ef
ficit in mẽte deuota ꝯgrue videntur figura
ti ꝑ i° qđ ſcribitur heſter · iiij · vbi legitur ꝙ
ꝑuus fons creuit ĩ flumẽ magnũ et in aq̃s
plurimas redũdauit ⁊ poſt hec in lucẽ ſolẽqȝ
cõuerſus eſt · notate vba ſignate miſteria ·
Nã ꝑ fontẽ ꝑuũ ĩtelligere debemus humilẽ
ſpm̃ beate katherine ⁊ cuiuslibet mentis de
uote q̃ ad modũ palme q̃nto magis ſurſum
creſcit vtutum ꝑfectõne tãto ꝓfũdius radi=
ces figit in ſumꝑius infima deiectõne ⁊ in eius
ꝓpa reꝑſentacõne nihil exiſtimãs omne qđ
iam a deo recepit reſpectu illorum q̃ ſpatiȝ
ꝑ grãm aſſeq̃ndam · iſte fons ꝑuus creſcit ĩn
fluuiũ magnũ qñ ꝑ efficaciã diui lumis mẽs
a trenis ꝯcupiſcẽcijs elõgatur ⁊ ad deo feruenť
⁊ ꝑ ĩtimũ amorẽ ĩ đo ſuſpẽdetur · ꝙ ꝑ ĩfluxũ
donorum celeſtiũ copioſe reficitur ⁊ ĩpletur

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-v-105/0411
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt